

יחסי ציבור

צריך אתה לו. ומכיון שכך — מתבקשות כמה וכמה מסקנות, והרי בשבילך — הרפתן — כל פרה שגידלת זוכה אצלך ליחס שהיא ראוייה לו. פרה מצטיינת — זו שמתעברת מדי שנה ומגיבה את חלבה בשפע וברצון — אתה מתייחס אליה בכבוד ובדרך ארץ שהיא ראוייה להם. הפרה הביי-נונית — לעומת זאת — הבעייתית בהתעברות, הנחלבת ביסורים תוך בעיטות רגל וצלילות זנב וסיכומה השנתי הוא אך מעט מעל הממוצע — ובכן זו זוכה ליחס הרפתנים בהתאם לנתונה הנ"ל. ועוד ועוד כיוצא באלה — הוותיקות, שעשו את שלהן, והמבכירות המבטיחות ומקיימות ואלה המבטיחות ואינן מקיימות — כל אחת ואחת מתיחסת אלינו ואנו מתיחסים אליה במע-רכת יחסים אישית וסבוכה הידועה לרפתנים ולהם בלבד.

והנה בשביל הרופא כולן שוות! הוא, על פי האתיקה המקצועית שלו, מתיחס לכולן כפציני-טיות הראויות לאותה תשומת לב עצמה. והיה כי חלתה האחת וסיכווייה מועטים, הוא ימליץ על שחיטת אונס ואפילו מדובר במלכת הרפת בכבודה ובעצמה. והיה כי חלתה האחרת וסיכווייה טובים יותר הוא ישקיע בשיקומה ככל שביכולתו, ואפילו היא בינונית שבבינונית והרפתנים מתחננים לת-עודה על שחיטת אונס, כי לא כדאי לקחת ש'אנס, והשכר הצפוי מהבראתה קטן בהרבה מן הרווח המובטח בהוצאתה המיידית.

כאן האינטרס של הרפתן וזה של הרופא מת-נגשים חזיתית. ואין צריך לומר, כי על-פי דעת הרופא יישק דבר. כן — כך הדבר, ולא תשנה העובדה, שהרפתן עובד בענף עשרות שנים וניס-יונו רב, ואילו הרופא צעיר וחדש במקצוע. והרי, כאמור, יותר משהוא צריך לנו אנו צריכים לו וחלילה לנו להטיל ספק באבחנתו, בתושייתו, ובתבונתו.

כל מי שסבור שדי לו לרפתן בידיעה מקצועית מקיפה כדי להקים רפת לתפארת אינו אלא טועה. הידע והמיומנות חשובים אמנם כשלעצמם, אך הם רק חלק מן המרכיבים הדרושים לו לרפתן בעבודתו.

כך לפחות הדבר בכל האמור ברפת הקיבוצית. כייכן — בקיבוץ צריך הרפתן לשיתוף פעולה אמיץ מצד רכזי-המשק, סדרן העבודה, ענפי השרו-תים (מסגרים, אינסטלטורים, חשמלאים, וכיוצא בהם), וחשובים אולי מכל יחסים תקינים עם הנהלת החשבונות. כי זו האחרונה יש בכוחה למרר את חיי הרפתנים ולשבש לחלוטין את הסדר הטוב. בתחשיביה הדימוניים היא מיקרת את החציר ואת הקש, מצמצמת עד אפס את ההכנסות מן הזבל, ובסופו של דבר מטילה את החלק הארי מן „ההוצאות הכלליות" של המשק כולו דווקא על הרפת.

מכאן, שכדאי וכדאי לו לרפתן לטפח יחסית טובים עם כל אלה, אשר בכוחם לקדם את ענפו ובעלי המלאכה הדרושים לו לתיקונים — בכללם. תהיה לרגלם כאסקופה הנדרסת — מה איכפת לך ? — ובלבד שהחשמלאי יקום ב-3:00 בלילה אם קרתה תקלה במערכת החשמל ואינך יכול להתחיל בחליבת הבוקר ! — אל תחוס על כבודך. כי מה שווה כבוד, כאשר המצוץ בשוקת נשבר והמים מציפים את החצר כולה... ? צריך אתה לאינסטלטור ? תבקש, תתחנן, תתרפס, כי שקול תיקונו של זה כנגד כל הנקרא בפי הבריות יוקרה. בקיצור — היה נעלב ולא עולב, שפל-רוח ולא זחוח-דעת, עניו ולא מתגאה, כי כך ורק כך תקדם את הענף, שהוא בראש סולם עדיפויותיך.

ואם אמורים הדברים בחבריד מבית, לא כל שכן ועל אחת כמה וכמה שנכונים הם כלפי אלה הקשורים לענף מן החוץ, כגון הרופא למשל ! מטבע הדברים הוא, שיותר משצריך הוא לך

את כעסך ומסביר פנים מחדש לאותו משחית עצמו. ככה זה!
 וככה זה עם סוחרים ועם סוכנים, עם מדריכים ועם מתכננים ועוד ועוד כיוצא באלה. ויותר מכולם עם הנהלת החשבונות של הקיבוץ, שפר-נסת כולם עליך והם נוהגים כך ככל שיעלה על דעתם — בשרירות לב וללא רחמים.
 הוא אשר אמרנו: הידע והמיומנות הינם מר-כיבים נכבדים להצלחת הענף; אך יחסי הציבור עם אלה שגורלך בידיהם — חשובים יותר! מה לעשות? זהו זה!
יהודה ברט
 קיבוץ סעד

וכך הדבר עם הטלף! אותו משחית המגיע אחת לשנה לטלף את הטלפיים של הפרות. זה מקבל מחיר קבוע על כל רגל של פרה, והוא עובד בקבלנות ומתאכזר לבהמות ואין לגד עיניו אלא שחר עבודתו בלבד. הפרה, שזוכה לטיפול מסוג זה, נעלבת עד עימקי נשמתה הטהורה, אינה מבינה כלל במה חטאה ולמחרת הטילוף צולעת על ירכה ואפילו לא נפגעה כלל... פשוט מתוך הפגנה. שהטלף ידע לו!
 אך מה לעשות? טלפים מועטים יש בשוק והביקוש רב וחוק ההיצע והביקוש קובע, כשם שהוא קובע בכל מקום, ולאחר שנה אתה כובש

ח ק ל א י

החל מ-1.10.76 הינך חייב
 בניהול פנקסי חשבונות
 כחוק על הכנסתך
 הנובעת מחקלאות.

הודעות מס' הכנסה ומס' רכוש

לתשומת לבך: נישום המנהל פנקסים נהנה מהטבות שונות כגון: — הנחה בשיעור המס הבסיסי ועריכת השומה עפ"י הדו"ח, אלא אם הוכח ע"י פקיד השומה כי הדו"ח אינו נכון. מאידך ינקטו סאנקציות נגד נישום שאינו מנהל פנקסים כגון: שיעור מס התחלתי גבוה, תוספת של 10%—20% לשיעורי המס ואי התרת הוצאות כגון פחת וריבית.

חקלאי, זכור

ניהול פנקסי חשבונות — חובה וגם כדאי.